

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะกระบวนการทำงานอาชีพหัดกรรมพื้นบ้านของนักเรียน โดยใช้กระบวนการเทคโนโลยีใช้ระบบเบียนวิธีวิจัยแบบผสมผสานวิชี (Mixed Methodology) ซึ่งเป็นการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองหว้าโนนทอง อำเภอรอบรือ จังหวัดมหาสารคาม ปีการศึกษา 2552 จำนวน 33 คน ภูมิปัญญาท้องถิ่น จำนวน 5 คน กรอบเนื้อหาใน การพัฒนาทักษะกระบวนการทำงานอาชีพหัดกรรมพื้นบ้านของนักเรียน โดยใช้กระบวนการ การเทคโนโลยีครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 2 การออกแบบและเทคโนโลยี มาตรฐาน ๔.2.1 เช้าใจ เทคโนโลยีและกระบวนการเทคโนโลยี ออกแบบและสร้างสิ่งของเครื่องใช้ หรือวิธีการตาม กระบวนการเทคโนโลยีอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ เลือกใช้เทคโนโลยีในทางสร้างสรรค์ ต่อชีวิต สังคม สิ่งแวดล้อม และมีส่วนร่วมในการจัดการเทคโนโลยีที่ยั่งยืน ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 สถานที่วิจัย โรงเรียนบ้านหนองหว้า โนนทอง อำเภอรอบรือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1

สรุปผลการวิจัย

เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทำงานอาชีพหัดกรรมพื้นบ้านของนักเรียน โดยใช้กระบวนการเทคโนโลยี

ผลการวิจัย พบว่า

ความต้องการพัฒนาทักษะกระบวนการทำงานอาชีพหัดกรรมพื้นบ้าน
ของนักเรียน โดยใช้กระบวนการเทคโนโลยี กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่ม อันประกอบด้วย

- 1) ครูโรงเรียนบ้านหนองหว้าโนนทอง 2) ผู้ปกครองและภูมิปัญญาท้องถิ่น 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมทั้งสิ้น 103 คน เป็นเพศชาย 38 คน คิดเป็น ร้อยละ 36.89
ของทั้งหมด

ในส่วนของอายุของผู้ต้องแบบสำรวจมีอายุอยู่ในช่วง 31 - 40 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.01 ของทั้งหมด ส่วนระดับการศึกษามีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.87 ของทั้งหมด เรื่องที่ผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่ม มีความต้องการให้จัดกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด คือการทดลองศึกษา จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 62.13 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะกระบวนการทำงานอาชีพหัตถกรรมพื้นบ้านของนักเรียน โดยใช้กระบวนการเทคโนโลยี ซึ่งได้จากแบบสำรวจแบบปลายเปิด ผู้วิจัยได้วิเคราะห์โดยใช้กระบวนการเทคโนโลยี ข้อหมวดหมู่เรื่องที่คล้ายกันเป็นกลุ่มเดียวกันแล้วทำการสังเคราะห์ สรุปเป็นประเด็นได้ 5 ประเด็น ได้แก่ 1) การกำหนดเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรให้สัดส่วน ได้ตามความเหมาะสมของกิจกรรมนั้น ๆ 2) ภูมิปัญญาท่องถิ่นควรแนะนำ ขั้นตอนการทำงานอย่างละเอียดรวมทั้งเทคนิคเพิ่มเติมประกอบการออกแบบงาน 3) การนำกระบวนการเทคโนโลยีมาประกอบในการพัฒนากระบวนการครัวดำเนินการ โดยผู้เชี่ยวชาญ 4) การใช้สื่อเทคโนโลยีมาประกอบการออกแบบ 5) ควรปักธงคุณธรรมในการทำงาน ความอดทน ความเอื้อเพื่อเพื่อแผ่ รักการทำงาน การกำหนดเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรยึดหยุ่น ได้ตามความเหมาะสมของกิจกรรมนั้น ๆ และภูมิปัญญาท่องถิ่นควรสอนแทรก ขยายทางสังคมเพื่อให้นักเรียนได้ประพฤติดีให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานที่

2. การพัฒนาทักษะกระบวนการทำงานอาชีพหัตถกรรมพื้นบ้านของนักเรียน โดยใช้กระบวนการเทคโนโลยี ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาทักษะกระบวนการทำงานอาชีพหัตถกรรมพื้นบ้านของนักเรียน โดยใช้กระบวนการเทคโนโลยี ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการทำงานอาชีพหัตถกรรมพื้นบ้านของนักเรียน ประกอบด้วยขั้นตอนการทำงาน 7 ขั้นตอน คือ
 - 1) ขั้นกำหนดปัญหา กิจกรรมที่ทำคือ การสนทนากลุ่ม ปัญหาที่ค้นพบคือ การทดลองศึกษา
 - 2) ขั้นรวบรวมข้อมูล กิจกรรมที่ทำคือ การฟังเรื่อเล่าเร้าพลัง ข้อมูลที่ค้นพบคือ ประสบทิชภาพของก่อตัว
 - 3) ขั้นเลือกวิธีแก้ปัญหา กิจกรรมที่ทำคือ วิธีแก้ปัญหาที่เลือก สังเคราะห์แก่นความรู้ ปัญหาที่ค้นพบคือ การเก็บตะกอ
 - 4) ขั้นออกแบบปฏิบัติการกิจกรรม ที่ทำคือ เก็บจัดศิวัตตะกอ แบบที่ค้นพบคือ ลายจิตร
 - 5) ขั้นทดสอบ กิจกรรมที่ทำคือ ชิ้นงาน ผ้าทดลองลายขิต ข้อทดสอบที่ค้นพบคือ ผ้าทดลองลายขิต
 - 6) ขั้นปรับปรุงแก้ไข กิจกรรมที่ทำคือ ข้อมูลเส้นด้าย ข้อแก้ไขที่ค้นพบคือ สีสันเส้นด้าย และ
 - 7) ขั้นประเมินผล กิจกรรมที่ทำคือ ประเมินผลตามสภาพจริง โดยใช้เวทีสนทนา ผลที่ค้นพบคือ ผ้าขิตลายประยุกต์

อภิปรายผล

จากสรุปผลการวิจัย มีประเด็นที่น่าสนใจที่นำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ครู ผู้ปกครอง ภูมิปัญญาท้องถิ่นและครู มีความต้องการพัฒนาทักษะกระบวนการทำงานอาชีพหัตกรรมพื้นบ้านของนักเรียน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ในโภค ฝ่านฐาน การเรียนรู้ในเรื่องการทำฟ้าเก็บขิด โดยภูมิปัญญาท้องถิ่น เนื่องจากเห็นว่าเป็นกระบวนการในการเชื่อมโยงบทบาทครอบครัว สถาบันศาสนาและสถาบันการศึกษา ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาในท้องถิ่น ชุมชน สามารถสะท้อนความพึงพอใจ เป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและประโยชน์โดยรวม สามารถเปิดโอกาสให้ทุกคนส่วนมาร่วมกันวางแผนการจัดการเรียนรู้ ใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนได้อย่างเหมาะสม กับการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งสอดคล้องพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 24 (5) ตั้งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สำหรับการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากตัวการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเททต่าง ๆ และ (6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่มีการประสานความร่วมมือกับบุคลากร ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน มาตรฐาน ง 2.1 เข้าใจเทคโนโลยี และกระบวนการเรียนรู้ในโภค ฝ่านฐาน ออกแบบและสร้างสิ่งของเครื่องใช้หรือวิธีการตามกระบวนการเรียนรู้ในโภค ฝ่านฐาน ออกแบบและสร้างสรรค์ เลือกใช้เทคโนโลยีในทางสร้างสรรค์ต่อชีวิต สังคม ดังนี้

2. การพัฒนาทักษะกระบวนการทำงานอาชีพหัตกรรมพื้นบ้านของนักเรียน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ในโภค ฝ่านฐาน โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นผ่านฐานการเรียนรู้ เรื่องการทำฟ้าเก็บขิด ซึ่งมีเครื่องมือให้เลือกใช้ได้เหมาะสมตามบริบทของผู้เรียน ชุมชน ซึ่งประกอบด้วย เรื่องเด่าเร้าพัง การสักดิบชุมชนความรู้ การสังเคราะห์แก่นความรู้ การสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน ภาระตอบบทเรียน และเวทียืนยันความไม่เข้าถึงข้อมูล เป็นกระบวนการที่ทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วม ตั้งแต่เริ่มแรก คือ ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมตรวจสอบ โดยสามารถใช้ค่าผู้เชี่ยวชาญ ได้ตามความเหมาะสม ภูมิปัญญาท้องถิ่นมีความผูกพันในเด่าเรื่องราวต่าง ๆ และร่วมฝึกปฏิบัติ ทำให้สามารถจัดการองค์ความรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนาภูมิปัญญาต่ออุดมใช้ประโยชน์ ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์ได้ ซึ่งเป็นการส่งเสริมสืบทอดและรักษาไว้อย่างรักภูมิคุณค่า

เป็นการเรียนรู้รากเหง้าเพื่อค้นหาคุณค่าของงานหัตกรรมท้องถิ่น ผ่านการเลือกรับประรับใช้ เชื่อมประสานกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ผสานกับวิธีเก่า ๆ ที่กำลังเลือนหายไปให้กลับมามี ประโยชน์และตอบสนองความต้องการของคนในชุมชน อันเป็นกระบวนการที่ตั้งอยู่บนฐาน ของวัฒนธรรมชุมชนในแต่ละท้องถิ่น ได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสม สอดคล้องกับหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้าง ยึดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้และมีกระบวนการที่สอดคล้องกับ ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ 2 (พ.ศ. 2552 – 2561) ที่มุ่งเน้นส่งเสริมการสร้าง สภาพแวดล้อมของชุมชนท้องถิ่น สังคม เพื่อเอื้อต่อการศึกษาและเรียนรู้ ระดับทรัพยากร บุคคล ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชารษฎาชาวบ้าน และผู้ทรงคุณวุฒิในชุมชน / ท้องถิ่น เป็นแหล่งเรียนรู้และพัฒนาการเรียนรู้ชุมชน / ท้องถิ่น สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 7 มาตรา 57 ซึ่งได้บัญญัติ ไว้ว่า ให้หน่วยงานทางการศึกษาระดับทรัพยากรบุคคลในชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัด การศึกษา โดยนำประสบการณ์ความรอบรู้ ความชำนาญและภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคคล ดังกล่าวมาใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่ง ภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ซึ่งให้มีการสืบคัน ถอดความรู้ / ภูมิปัญญาที่อยู่ในตัวคนออกเป็น ความรู้ที่ผู้อื่นสามารถเรียนรู้ สนับสนุนให้คนรุ่นใหม่ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับภูมิปัญญา ท้องถิ่นจากการปฏิบัติจริงร่วมกับประชารษฎา ผู้รู้ และผู้สูงอายุที่มีประสบการณ์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาทักษะกระบวนการทำงานอาชีพหัตกรรมพื้นบ้านของ นักเรียนโดยใช้กระบวนการเทคโนโลยี

1.1 ควรนำการพัฒนาทักษะกระบวนการทำงานอาชีพหัตกรรมพื้นบ้านของ นักเรียนโดยใช้กระบวนการเทคโนโลยี งานทอผ้าเก็บจิตไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมสารการเรียนรู้ ดังนี้

1.2. โรงเรียนควรให้การสนับสนุน ส่งเสริมให้ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมใน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนให้มากขึ้น เพื่อเป็นการส่งเสริมการจัดการศึกษาแบบมี ส่วนร่วมและเป็นการอนุรักษ์ไว้ซึ่งภูมิปัญญา ภูมิรู้ อันทรงคุณค่าของบรรพบุรุษให้คงอยู่ สืบไป

2. ข้อเสนอแนะต่อการวิจัยการพัฒนาทักษะกระบวนการทำงานอาชีพหัดกรรมพื้นบ้านของนักเรียน โดยใช้กระบวนการเทคโนโลยี

- 2.1 ควรส่งเสริมและประสานให้เกิดการรวมกลุ่มอย่างถาวรของภูมิปัญญาท้องถิ่นรวมทั้งเชื่อมโยงเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
- 2.2 ควรจัดสภาพแวดล้อมให้อิ่มต่อการส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาที่เรียนรู้ให้เหมาะสมกับกิจกรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY